

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

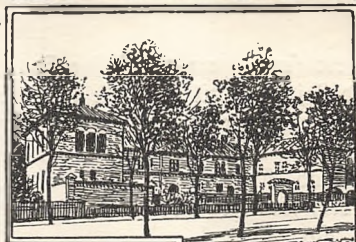
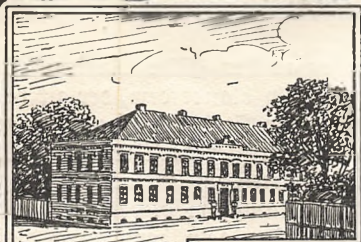
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Odenseaner Samfundets Tidskrift

Indhold: Rektor H. St. Holbeck: Rektor P. Petersen. — E. E. Madsen: Søren Skouboe. — Dødsfald. — K. E. Kristensen „Egn og Vde“ og „Høst og Helg“. — Gamle Odenseanere. — Ordinær Generalforsamling. — Medlemslisten. — Manglende Adresser. — Gamle Skoleprogrammer. — Efteraars-sammenkomsten.

1929

Nr. 6.

Oktober

Rektor P. Petersen.

Af Rektor H. St. Holbeck.

Blandt de nu snart lidt graanende Odense-Drenge, der gik i Odense Katedralskole i Rektor Petersens Tid, er der utvivlsomt højst forskellige Meninger om denne Skolemand. Nogle vil sikkert paastaa, at han var en kold og haard Natur, der manglede al Evne til at bringe sig i Kontakt med sine Elever, andre vil derimod gøre gældende, at han netop besad et varmt Hjerte for sine Elever, og der er vel ogsaa dem, der i ham mødte ikke blot en forstaaende Ven, men en sand faderlig Belgører.

Hvorledes er det muligt at klare disse Mod-sætninger, og er det overhovedet muligt? Dette Spørgsmaal skal her forsøges besvaret, men først et Par biografiske Notitser.

Peter Jacob Petersen var født d. 3. December 1825 i Ringsted, hvor hans Fader den Gang var Kateket. Han undervistes i Hjemmet af sin Fader indtil sit trettende Aar, hvorpaa han i 1838 optoges paa Sorø Akademi, hvorfra han dimitteredes 1843. Anden Eksamen bestod han i Foraaret 1845, begge Eksamener med første Karakter. Allerede i Skolen var hans Interesse for det sproglige Studium bleven vakt, og han nævner som de Lærere, der særlig havde haft Betydning for ham i den Henseende sin Rektor, E. Wojesen, endvidere den Mand, som han senere skulde komme til at afløse som Rektor for Odense Katedralskole, Dr. Rudolph Henrichsen, og endelig den noksom bekendte Peder Hjort. Han var derfor intet Djeblisk i Tvivl om, hvad han skulde studere, men gav sig straks i Lag med den klassiske Filologi. Blandt sine Universitetslærere nævner han med Taknemmelighed Joh. Nic. Madvig, der i ham fik en

baade flittig, forstaaende og beundrende Elev. Til sine sidste Levedage bevarede han sin Hengivenhed for denne sin Ungdomslærer. I 1850 underkastede han sig den filologisk-historiske Skoleembedsksammen med laudabilis og konstitueredes som Vikar ved Metropolitanaskolen i Aaret 1851. Derefter vikarierede han først ved Frederiksborg lærde Skole, saa ved Aarhus Katedralskole, men fra 1854 knyttedes han fast til Metropolitanaskolen, først som Adjunkt, fra 1865 som Overlærer.

Af Helbred var P. Petersen ikke stærk, hans Lunger havde ikke megen Modstandskraft. Han hjemløgtes ofte af Bronchitis og maatte derfor vise den største Forsigtighed. Vinteren 1857—58 tilbragte han af Helbredshensyn i Syden, og havde særlig Glæde af sit Ophold i Italien, hvor han besøgte Pisa, Firenze og Rom. Det følger af sig selv, at han paa denne Rejse paa mange Maader udvidede sine Kundskaber, saavel i sproglig som i kunsthistorisk Retning.

Under 20. Aug. 1871 udnævntes han til Rektor for Odense Katedralskole, i hvilken Stilling han virkede, indtil han paa Grund af Alder og Svagelighed søgte sin Afsked, som bevilgedes ham fra Udgangen af Skoleaaret 1900/01, saaledes at han for sidste Gang traadte frem for den samlede Skole ved Translokationen d. 13. Juli 1901.

Produktiv Virksomhed udfoldede P. Petersen ikke i nogen synderlig Grad. Der foreligger fra hans Haand en græsk Antologi, nogle Smaaaf-handlinger og — i Forbindelse med den senere Skoledirektor Holbeck — nogle Skolegrammatiker til Brug ved Undervisningen i Tysk. Hans Dng-tighed og Lærdom var imidlertid almindelig aner-kendt, hvad der bl. a. gav sig Udslag i, at han gennem en lang Karrække var Censor ved den filolo-gisk-historiske Skoleembedsksammen, et Hverv, han satte umaadelig Pris paa, da det to Gange om

Karet førte ham til Universitetet, hvor han fik god Lejlighed til at dyrke Venstabet med de forskellige Universitetsprofessorer, som han derigenem kom i Berøring med.

Trods sit svagelige Helbred naaede han en høj Alder, idet han døde den 14. Marts 1904, over 79 Aar gammel.

Rektor Petersen var ugift. Hans Hus styredes med fast og kyndig Haand af hans Søster, Laura, der omfattede Skolen og dens Elever med stor Kærlighed. Hun kaldtes mellem Eleverne „Tante Laura“, hvad der ifølge en Slags Analogi medførte, at Rektor undertiden omtaltes som „Onkel Peter“, medens dog den staaende Betegnelse af ham — ligesom af Forgængeren — var „Meeser“.

Vil man dernæst forsøge en nærmere Karakteristik af denne for sin Tid typiske og højt agtede Skolemand, er det maaske bedst at begynde med det rent ydre Indtryk.

Naar Eleverne om Morgenen stod opstillede til Morgensang langs Væggene i Solennitets-salen, naar alt var bleven stille, naar Instrau stod ved sit Klaver, beredt til at betro Rektor, hvilket Nummer i Sangheftet man var kommen til, traadte Rektor Petersen over Tærskelen og bevægede sig gennem den for det barnlige Dje umaadelige Sals hele Længde. Den høje, ranke, magre Skikkelse, der altid fremtraadte i sort Frakke, høje, gammeldags Flipper og hvidt Slips, var præget af den dybeste Alvor. Den noget gustne Ansigtssfarve bidrog ikke til at lyse op i det strænge Ansyn, hvis Dine dækkedes af Brillerne. Som han stod der foran Fortepianoet, stiv og ubevægelig, var han i sin Utilnærmelighed et Billede paa „den lærde Skole“ i dens højtideligste Skikkelse. Man henvendte sig da heller ikke til ham, uden at der forelaa presferende Grund, og blandt de Elever, der aldrig fik ham til Lærer, og det var jo dog det store Flertal, var der sikkert mange, der kunde gaa Skolen igennem uden en eneste Gang at have vekslet et Ord med ham. At der endvidere var adskillige Elever, der ubelukkende lærte ham at kende som den strænge Tugter overfor Trods, Dovenstak og Ulydighed følger saa temmelig af sig selv, men det vilde være i højeste Grad uretfærdigt at lægge saadanne Elevers Udtalelser til Grund ved en Bedømmelse af Rektor Petersen. Vi maa da spørge om, hvilket Indtryk han efterlod sig paa de Elever, der i Klassen, gennem Undervisningen, kom i nærmere Berøring

med ham. Men ogsaa her stiller Vandene sig. Det er klart, at der selv blandt dem, der gif hele Skolen igennem og blev Studenter, fandtes mindre flinke og lidet interesserede Elever, der ikke uden Grund vakte Harmen hos en saa samvittighedsfuld og pligttro Mand som P. Petersen havde været i hele sit Liv. Men selv bortset fra disse var der Elever, der aldrig rigtig fik Blik for deres Rektors sande Karakter. Der skulde maaske en eller anden lille Tilfældighed til, før man fik det rette Syn paa ham. Men fik man blot en Gang Lejlighed til at komme ham paa nærmere Hold, var man ikke længe om at opdage, at der bag den olympiske Værdighed og bag den lærde Skolemand var et Menneke med et varmt Hjerte og et ikke helt almindeligt Lune. Ingen kunde turnere en Tale med et mere straalende Bid end Rektor Petersen, der havde hele den græsk-romerske Litteraturs Aandebånd at øse af. Og kom man til at tale med ham paa Tomandshaand, erfarede man, at han fulgte gamle Elever med vaagen Interesse. Og var der en Elev, der besad gode Evner, men hvis Forældre havde svært ved at holde dem med Klæder og Bøger, traadte han ofte hjælpende til.

Som Lærer i Latin og Græsk var han sikkert uforlignelig, og dersom man fulgte hans Undervisning med Flid og Opmærksomhed, fik man et godt Udbytte deraf. Man kunde da trygt se Eksamamen imøde i disse Fag; maa vidste, at der ikke vilde blive stillet noget Spørgsmaal, som kunde siges at være udenfor den slagne Landevej. Og selv om han ikke hørte til de Lærere, der frydrede deres Undervisning ved Morsomheder o. lign., kunde hans medfødt Lune dog af og til slaa igennem, og det kunde endog ske, at det alvorfulde Ansigt klarede op til et Smil, naar f. Eks. Aristofanes i „Skyerne“ lod sit Bid have frit Løb.

Dokumenterede man paa en eller anden Maade, at man interesserede sig for det læste, glædede det ham øjensynligt. Jeg mindes fra mit sidste Skoleaar, at vi i vor græske Læsning mødte hos to forskellige Forfattere to forskellige Opfattelser af den samme Ting, jeg husker ikke længere, hvad det drejede sig om. Jeg gjorde da en yderst ærbødigt Bemærkning om denne Uoverensstemmelse, hvilket bevirkede, at han, henvendende Ordet til mig personlig, gav et helt lille Foredrag tilbedste om det paagældende Emne. Og jeg havde den Fornemmelse, at det ikke nedsatte mig i hans Agtelse, at jeg havde spurgt om hans Mening.

Jeg kan ikke tro andet, end at det er rigtigt, naar det er bleven mig fortalt, at han fra sin

Lærerne ved Odense Katedralskole.

Ovenstaaende Fotografi af Odense Katedralskoles Lærere er taget 1890, og Personerne paa Fotografiet fra venstre til højre er:

Staaende: Mads Rasmussen, J. R. Zerlang (senere Rektor i Aalborg), J. E. Jacobsen, Karl Schmidt, Olafur Johnsen, M. S. Raas, J. W. Johnsen, P. S. Wilhelm.

Siddende: S. A. Christensen (nu Rektor i Nykøbing F.), Niels Zeisen, Søren Skouboe, Rektor P. Petersen, Th. Gredsted og Simeon Cronfeldt.

tidligste Ungdom led under Trykket af en vis Forlegenhed, og at den Højtidelighed, han gav sin rent skolemæssige Form, i nogen Grad hang sammen hermed.

En personlig Erindring, jeg har om ham, bekræfter dette. Da jeg i Januar 1891 underkastede mig Skoleembedsøksamen, havde jeg Latin som det sidste af de tre Fag, i hvilke jeg tog Eksamen. Det var den gamle elskelige D. Siesbye, der eksaminerede mig, og som Censurer fungerede Rektor P. Petersen og Skolebestyrer, senere Professor J. L. Heiberg. Jeg klarede mig, naar jeg selv skal sige det, ganske pænt, og kunde forlade Universitetet med et pænt Laud. Vaade Siesbye og Heiberg kom hen og lykønskede mig, hvorimod min kære gamle Rektor gik mig forbi uden at værdige mig et Ord. Samme Aften rejste jeg hjem til Odense, men da jeg naaede Korsør, erfarede jeg, at der var Isvanskeligheder, og at de Rejsende maatte vente nogle Timer i Ventesalen i Korsør. Da jeg kom derind, saa jeg Rektor Petersen indhyllet i Plaid og Rejsetæppe. Jeg hilste, vistnok

uhyre ceremonielt, indvendig ikke saa lidt fornærmet over hans formentlige Egeghedsighed samme Dags Formiddag. Men pludselig hørte jeg den kendte — og saa højt forunderlige — Stemme nævne mit Navn. Og nu drøftede vi Dagens Begivenheder, som aabenbart interesserede og glædede ham langt mere, end jeg havde drømt om. Da vi skiltes paa Vanegaarden i Odense, bad han mig hjerteligt om at aflægge ham Besøg, naarsomhelst jeg kunde have Lyst til „en Paasjar“ med ham. Paa et saadant Besøg lovede han mig sin Støtte, hvis der skulde blive Brug derfor. At disse Ord ikke var Mundsvæjr, fik jeg nogle Maaneder senere Bevis for. Der blev ved Statsskolen i Rønne en Adjunktplads ledig for en Mand med mine Fag. Jeg fik Brev fra Rektor Petersen med Tilfagn om en Anbefaling, som han tilbød at sende direkte til Rektor Koefoed i Rønne. Jeg indgav min Ansøgning, rejste derpaa til Rønne for at „fremstille“ mig for Skolens Rektor, som straks modtog mig med den største Venlighed i Henhold til et Brev, han nylig havde modtaget

fra sin Ddense-Kollega! Jeg fik Embedet og modtog den officielle Udnævnelse den Dag, da der skulde holdes Translokation paa Katedralskolen i Ddense. Jeg opholdt mig just paa den Tid i Byen, og hvad var da rimeligere, end at jeg indfandt mig paa Skolen. Rektor Petersen fik Dje paa mig, kom hen og lykønskede mig varmt og indbød mig til sammen med Aarets Studenter at drikke et Glas Vin med ham og hans Søster. Da han til de nybagte Studenter havde sagt, hvad Situationen krævede, bad han de tilstedeværende drikke et Glas til Hre for „en gammel Elev af Skolen, der just idag har faaet sin Udnævnelse til Adjunkt“.

Jeg synes, at der i hans Forhold overfor mig, som jeg her har stildret det uden alt „Schönfärberei“, er givet mere end tilstrækkeligt til at belyse den virkelige Rektor Petersen, Manden med det varme Hjerter under det kølige Ydre. Thi jeg er sikker paa, at mange af hans gamle Elever kunde supplere, hvad her er meddelt, med andre lignende Træk.

Søren Skouboe,

Søn af Købmand Otto Ditlev Skouboe og Hustru Marie Elisabeth, født Strange, blev født i Nysted den 31. August 1852. Han blev sat i Roskilde Katedralskole 1863, men overflyttedes 1867 derfra til Borgerdydskolen paa Christianshavn, hvorfra han i 1870 tog Studentereksamen. I 1873 kom han paa Regensen. Efter at have taget teologisk Embedseksamen i 1876 og statsvidenskabelig Eksamen i 1881 blev han, hvis Hovedinteresser laa paa det sproglige og litteraturhistoriske Omraade, under 15. December 1883 ansat som Læmelærer ved Ddense Katedralskole, under 14. Oktober 1885 konstitueret som Lærer og under 30. December 1886 udnævnt til Adjunkt. Paa Grund af Svagelighed tog han sin Afsked den 6. Juli 1899 kun 47 Aar gammel og blev fort efter udnævnt til Viceinspektør paa Regensen, hvor han døde d. 16. August 1918.

Da jeg i August 1887 som nykonfirmeret Dreng mødte i Ddense Katedralskoles 3. Klasse, havde vi i første Time Overlærer Jacobsen, som jeg senere lærte at sætte megen Pris paa, i Latin. Han kom strax og ikke ganske med Urette til det Resultat, at ogsaa jeg hørte til „disse Kwajho'der af Drengene“. Lidt nedslaaet gik jeg ind til næste Time i Dansk hos Adjunkt Skouboe, som var en komplet Kontrast til Jacobsens blodrige, impulsibe Fremtoning. Han nikkede venlig til den nye Dreng og bankede sig strax fast i mit Hjerter ved at spørge, om jeg havde faaet et Ur til Konfirmationen. Da jeg med Stolthed havde fremvist dette, sagde han paa uforfalsket Københavnsk: „Er'ed et Kronometer?“. Endnu den Dag i Dag er jeg ikke tilstrækkelig Tekniker til at kende For-

skellen mellem dette og et almindeligt Lommeur, men jeg kan huske, at vi til begges Beroligelse fandt ud af, at der stod „Quatre rubis“ inden i det, og saa var alt godt.

Hr. Skouboe, som vi altid kaldte ham — han har mærkelig nok vist aldrig haft noget Dgenavn — var en høj, ranglet Mand, som saa meget svag ud, ja undertiden kunde han være helt ynkelig, naar han gik ned gennem de lange Gange holdende krampagtig fast i de Knager, vi skulde hængere vore Huer paa; naar en af dem knækkede under hans Vægt, vakte det selvfølgelig stille Jubel, men vi var aldrig i min Tid ondskabssfulde mod ham, hvad vi godt kunde være, selv om vi satte Pris paa en Lærer, og dette kom maaste af hans pædagogiske Evner, men sikkert ogsaa af, at vi mente, at der maatte tages lidt med Fløjlshandsker paa en saa svag Person, som han var. Der fortæltes, at han tidligere havde været meget hidsig, og der gik fåre Frasagn om hans Kamp med enkelte Klasser i den Anledning, men i vor Tid var der ikke noget af dette; vi glædede os altid til hans fredelige, frie og fornøjelige Timer.

Han var paa en meget stilfærdig, komisk Maade nedbøjet over, at jeg, der var fra Grø, hjemme havde faaet opsnuset, at han en Gang havde været i Grøskøbing i Besøg hos en Familie, der en stille Sommeraften havde roet ham over til Drejø, en ubeboet D, hvor der skulde spises til Aften i det grønne. Midt under den idylliske Aftensmad kom der farende en uban Kø med det Resultat, at det halve Selvfab røg ud i Vaaden, en Del vadede ud i Vandet med Klæderne paa, og Hr. Skouboe flygtede op i et af Dens faa Træer, hvor han hang, medens Væstet brølede under ham. Naar man tænker paa, hvordan han saa ud, maa det have været et pragtfuldt Billede.

Hr. Skouboe var Lærer i Dansk og i de to sidste Klasser i Tysk. I Dansk gjorde han sig sin største Flid, for at vi skulde faa noget virkeligt, aandeligt Udbytte af Dansk Litteratur; endnu henved 40 Aar efter kan jeg høre hans Stemme, naar han læste op for os, og for mit private Vedkommende staar det mig ganske klart, at det var ham, der aabnede mit Dje for, at Vers ikke alene var noget, der rimede, men ogsaa kunde være Poesi. Aldrig har jeg senere funnet læse

„I den tavse Nat

„Som en stor Dukat

„Maanen stænker Guldb paa alle Grene“

uden at tænke med Taknemlighed paa Hr. Skouboe.

I dansk Stil havde han sit specielle Karakter-system. Vi fik i min Tid vist aldrig mere end mig, men til dette kunde af og til være føjet et Par Bogstaver, der gav det særlig Værdi. Jeg har én Gang opnaaet at faa mg=p. M. Da maatte jeg op til Katedret for at faa at vide, hvad p. M. betød. „Det skal sige pænt Menneske“, sagde Hr. Skouboe. Jeg føler mig overbevist om, at selv et stort litterært Legat ikke paa nogen Maade vil faa mit Vryst til at skulme af en saadan Stolthed, som Hr. Skouboes p. M. frembragte. At jeg ogsaa én Gang fik „g. (God Dag Mand — Dyrskaf)“ noteres for at fuldstændiggøre Billedet.

I Tyst i de to øverste Klasser forbaasede han os ved at undervise efter et System, der rimeligvis nu findes fuldt moderne, men den Gang var ganske ukendt i den sorte Skole. Vi blev ikke stærkt belastede med Lektier eller med udenadslært Grammatik, men gennem smaa litterære Foredrag og Diskussioner lykkedes det ham at faa os saa interesserede i Faget, at vi brugte vore faa Lommepege til at købe tykke Litteraturhistorier, som vi studerede hjemme for at kunne snakke med. Jeg mindes aldrig, at Hr. Skouboe opfordrede os til det, men vi gjorde det.

Nogle Aar efter at jeg havde forladt Skolen som Student, tog Hr. Skouboe sin Afsked, blev Viceprovst paa Regensen og kort efter udnævnt til Justitsraad. Da jeg lykønskede ham til Titlen, sagde han: „Ja for Dem Nielsen er jeg nu helst „Hr. Skouboe“, men jeg er glad ved Udnævnelsen, for efter at jeg var bleven Viceprovst, troede de skam, at man var en gejstlig Person“.

Da Hr. Skouboe døde og blev begravet fra Andreaskirken, var der mødt en stor Mængde Regensianere og gamle Skolebørn fra Odense for at yde ham den sidste Hyldest. Ved Udgangen af Kirken kom jeg til at gaa ved Siden af Overlærer Jacobsen, der nikkede til mig og sagde vemodigt: „Et hæc meminisse juvabit“.

E. E. Nielsen.

Dødsfald.

Profesor, Dr. phil. Fr. Rønning

afgik ved Døden den 10. April 1929. Han var født i Alsens den 3. September 1851 som Søn af Købmand F. L. Rønning og Hustru, født Lorenzen. Han blev Student fra Odense Katedralskole 1870, tog 1875 Magisterconferens i nordisk Filologi og

blev 1883 Dr. phil. paa en Afhandling om Beovulf-Kvadet. Efter i en Række at have været Lærer, dels ved Rodes Højskole (1877—1879), dels ved københavnske Skoler, blev han Censor ved Skolelærereksamenen 1897 og derefter Undervisningsinspektør for de kommunale og private Realskoler 1898—1924. Han var Formand for Udvalget for Folkeoplysningens Fremme fra 1904, for Styrelsen af den grundtvigske Psalmefond og den grundtvigske Folkestrifts Fond fra 1921, Medlem af Styrelsen for Statens og Hovedstadens Studentereksamenkursus fra 1921 og i en Række Aar Leder af de korte Lærerkursus i Dansk.

Profesor Rønning har udfoldet en ikke ringe litterær Virksomhed. Han skrev i 1883 „Grundtvig som Æstetiker“, 1886—1899 „Rationalismens Tidsalder“, 1887 „Raf“, 1892 „E. J. Brandt“, 1904 „Den grundtvigske Slægt“, 1907—1914 Hovedværket „N. F. S. Grundtvig“, en udførlig Levnedsskildring, 1924 „Katholicisme — Protestantisme“, 1927 „B. S. Ingemann“ og samme Aar „N. F. S. Grundtvig som Tænker“ samt „Efter Døden“ foruden en stor Mængde mindre litterære Afhandlinger.

I 1882 blev han gift med Ingeborg Brandt, Datter af Præst ved Bartov E. J. Brandt og Hustru, født Henningsen.

Profesor Rønning var „Denseaner-Samfundet“'s gode Ven og skrev paa Redaktionens Opfordring i Tidsskriftets 1. Nr. en interessant Artikel: For et halvt Aarhundrede siden. Skoleminder fra Odense Katedralskole.

I Tidsskriftet „Læreren“ har vort Medlem Skolebestyrer H. T. Physant skrevet en forstaaende Karakteristik af Fr. Rønning, som vi med Forfatterens Samtykke her gengiver:

„Hvis man skulde karakterisere nogen Mand indenfor den danske Skole- og Forfatterverden med Ordet „Arbejdet adler“, kan man i fuldeste Maal anvende det om den nu afdøde tidligere Undervisningsinspektør, Professor, Dr. phil. Frederik Rønning. En mere samvittighedsfuld Arbejder og en mere ridderlig Personlighed vil man aldrig have mødt, hvadenten man tænker paa ham som Lærer, som Ministeriets højtberøede Tillidsmand og Tilsynsførende ved Landets Realskoler, eller man tænker paa ham som den lærde Forster, der i lige Grad forstod at bearbejde sine Undersøgelser i dansk Litteratur til Brug for Videnskabsmænd og i populær Form til Glæde for jævne Læsere.

Naar en forhenværende Glev tænker tilbage paa

sin gamle Lærer, den smukke Mand med det kraftige Fuldstæg, vil han særlig minde den omhyggelige Gennemgang af de danske Stile og de engelske Versioner. Forshyndede man sig mod Udtalen i Engelsk, noterede han Ordene op paa Lister, som Synderen fik udleveret, saa han kunde vogte sig for Gentagelser. En saa pøntentlig Vaagen over det elementære fik Eleverne til at gøre sig de yderste Anstrengelser, idet de følte den dybeste Beundring for den lærde Lærers Omhu ogsaa for de smaa Ting. Det er da neppe nogen Tilfældighed, at han som mangeaarig Leder af Døckers Kursus har haft den Glæde at dimittere, foruden mange andre fremragende Mænd, en hel Række, der er kommen til at indtage ledende Stillinger i den danske Skole, Mænd som Udenrigsminister, Dr. Krag, Skoledirektorerne Buur i Aarhus og Fosling i København, Direktør Wibæk, Handelshøjskolen, og af døde Højskoleforstander Thomas Bredsdorff.

Sin største Indsats i den danske Skole kom han dog til at give, da han i 1898 udnævntes til Undervisningsinspektør for Realskolerne. Det blev saaledes ham, der for disses Bedkommende kom til at gennemføre Almenkoleloven af 1903. Alt det Kontorarbejde, som dermed fulgte, og som neppe kan have interesseret Litteraturhistorikeren meget, paatog han sig samvittighedsfuldt. Men at det blev en samtidig saa hensynsfuld og myndig Personlighed, der kom til at kontrollere den rige Opblomstring af Mellemstoler Landet over og personlig at paavirke de mange tit samlende og uprovede Lærerkræfter, har været af allerstørste Betydning. Hans egen noble Karakter kendte ikke til Mistænksomhed, og dette er sikkert aldrig bleven misbrugt, men hans venlige Hjælpsomhed har faaet alle Lærere som tidligere hans Elever til at lægge alle Kræfter i, for at deres Undervisning kunde komme til at bære rigest mulig Frugt.

Man maa finde det næsten utroligt, at han samtidig med denne vældige Embedsgerning dog fik Tid til at udfolde et overmaade rigt Forfatterskab. Det skulde omfatte Grundtvig og Guldalder-tiden. Men hans Samvittighedsfuldhed bød ham at sætte en solid Soffel under, og det blev til et selvstændigt, bredt anlagt Værk „Nationalismens Tidsalder“. Dog fik han ogsaa Hovedværket om Grundtvig lufdført, hvorved han ærefuldt har indskrevet sit Navn i Danmarks Litteraturforskning. Hans Sprog er just ikke fængende, noget bredt, men klart og letlæseligt. At han ogsaa interesserede sig for Stilkunst, viser hans smukke lille Skrift „Grundtvig som Æstetiker“.

Sit rige Kendskab til det 19. Aarhundredes danske Litteratur, naaede han saaledes ikke at faa udarbejdet til et større Værk. Vi har her kun hans lille Litteraturhistorie, der vel var sin Tids bedste Lærebog. Men navnlig maa vi være ham taknemlig for hans Udgiøvelsarbejde for Folkeoplysningsforeningen. Mange af vore ypperste Digteres bedste Arbejder er herigennem bleven spredt ud blandt jævne Folk og har skaffet dem rige Timer. Og her har han skrevet fortræffelige Indledninger om mange af vore Guldalderdigtere, smukkeste maasse om Hauch, hvis alvorlige og ridderlige Skikkelse vel stod ham selv nærmest. Det sidste, han skrev, var et Par religiøse Afhandlinger: „Efter Døden“ og „Katholicisme=Protestantisme“, smukke Udtryk for hans storsynede Livsopfattelse.

Man saa sjældent et Smil paa hans alvorlige Ansigt, hvorfor man kunde tro, han ingen Sans havde for Humor. Det kom da som en glædelig Overraskelse, at han, da Odenseaner=Samfundet for et Par Aar siden blev stiftet, indledede første Nummer af Samfundets Tidsskrift med en lang Række fornøjelige Skoleerindringer, saa man næsten kom til at tænke paa Ingemanns Levnedsbog. Han har ogsaa skrevet „Fire fynske Bønder sønner“, og det var os derfor en Sorg, at vi aldrig personlig kom til at hilse paa ham i Samfundet.

Men i den danske Skole vil hans Minde leve.

H. L. Physant."

Profesor, Dr. phil. M. El. Gerg

døde Lørdag den 20. April efter længere Tids Svagelighed.

Martin Clarentius Gerg var født den 14. December 1844 i Svendborg som Søn af Vægermester Martin G. Gerg og Hustru, født Grøn. Han blev Student fra Odense Kathedralskole 1864, cand. philol. 1870 og allerede 4 Aar efter Dr. phil. 1875 blev han Docent ved Universitetet og derefter Professor i klassisk Filologi 1880—1918. Han blev Medlem af Videnskaberne Selskab 1883, — var Medlem i 46 Aar og modtog her i 1918 Madvig's Gredmedalje — af Kgl. dansk Selskab for Fædrelandets Historie og Sprog 1920, af Nordt. Videnskaberne Selskab 1898 og af Kongl. Vetenskabs Societeten i Upsala 1919; af Konfistorium var han Medlem 1887—1914 og var Rektor mag-nificus i 1907.

Han har udgivet en lang Række litterære Arbejder, nemlig: 3 Dialoger af Seneca (1873); tekstkritiske Afhandlinger til Valer. Maximus og

Quintilianus; Studia critica in Senecæ dialogos (Doktordisputats); Udvalgte Skrifter af Lufianos med Kommentar (1883); Senecæ de beneficiis (1876) og Dialogorum libri XII (1886); Udvalgte Skrifter af Seneca (1889-95, 1918-19); Indskrifterne fra Gortyn (1889); Platons Apologie (1893-1923); Sallust's Catalina (1895-1922); Caesars de bellum gallicum (1896-1923); Ciceros Cato maior (1919); Versionsopgaver (1922); Medarbejder ved de nyeste Hovedudgaver af Valerius Maximus og Seneca Rhetor; Andreas Suncsons Hexæmeron (1892); Oversættelser af Lufianos (1881, 1916, 1918, 1919), Thufydid, Platons Kriton og Dele af Faidon, Symposion, Theaitetos; Solons politiske Digte; en Samarbejdelse af Wilsters Homer; ny Oversættelse af Iliaden (1923); Oversættelse af Senecas Breve og andre Skrifter til Lucilius (1927); Oversættelser af Euripides' Alkestis, Hippolytos (1913) og Ifigeneia i Aulis (1914); Arrianos' Skrift om Alexander d. Store (1913 ff); Aristofanes' Acharner (1918); Medarbejder og Medarbejder ved Samlingen af Oversættelser af græske og latinske Forfattere; Oversættelse af Encomium Emmae (om Knud d. Store, 1896); Lærebøger i Middelalderens Latin (1905), Kommentar 1924 Græske Stater og Statsforfatninger (1898); Knud den Helliges Martyrhistorie (1907); Vita Sanctorum Danorum (1908-12); En ny Text af Svend Aggesøns Bærker (1915); Oversættelse af Svend Aggesøn (1916); Scriptorum Historiæ Danicæ minores (1917-22); Gravskrifterne over Kong Valdemar I (1921); Hellas' Oldtidshistorie (til Aar 403, i „Folkens Historie“); Medarbejder ved Biografisk Lexikon, ved Erlevs Testamenter fra Danmarks Middelalder, ved Acta Pontificum Danica og ved Dansk Ordbog for Folket.

Ved Siden af sin betydningsfulde og lange Virksomhed som Professor ved Universitetet kom Professor Gertz til at udøve en stor og dybtgaaende Indflydelse paa vort højere Skolevæsen; i 1887 blev han Medlem af Undervisningsinspektionen for de lærde Skoler og var dens Formand fra 1888-1906. Han bidrog i høj Grad til de Reforme, der fandt Sted med Hensyn til Undervisningen i de gamle Sprog og ydede en betydelig Medvirkning ved Udarbejdelsen af Skoleloven i 1903.

I 1898-1918 var han Efor i Haasfagers Kollegium for Studenter i Frederiksborg Bredegade; han flyttede i 1898 som den første Efor ind i Kollegiet og havde sit Hjem der, indtil han i 1918

mistede sin Hustru og samtidig tog sin Afsked fra Universitetet. Hans Hustru, Anna Catharina Gertz var Datter af Købmand H. V. Møller og Hustru, Middelfart, og han efterlader sig en Søn, Djenlægen Dr. Otto Gertz og 3 Døtre, gift med Kaptein Einar Hertel, Dverpræsident J. Bülow og Professor, Dr. theol. og phil. Johannes Pedersen.

Professor A. W. Drachmann skrev i „Verlingske Tidende“ bl. a. følgende om sin afdøde Kollega:

„Hans Forelæsninger var højt skattede af de studerende; naar man havde faaet en Text igennem hos Gertz, vidste man præcis, hvad man havde at holde sig til, og det var ikke hans Skyld, hvis der var noget i den, man ikke forstod. Og den vordende Videnskabsmand havde med det samme et Forbillede for, hvorledes saadan noget skulde gøres. Gertz gav overhovedet aldrig noget Arbejde fra sig, der ikke var saa godt, som han af sin yderste Evne var i Stand til at gøre det — et af de største Lovord, man kan sige om en Videnskabsmand.

Af de studerende var Gertz gennemgaaende meget afholdt, og med god Grund. Han var en Lærer, der stillede strenge Krav til sine Elever, og det laa ikke for ham at gøre sig til Kammerat med dem. Men han var en sjældent indtagende Personlighed: Hjertensgod, retsindig helt igennem og af et lyst og barnligt Sind, som han bevarede i hele sit lange Liv. Hans Charme beroede ikke mindst paa Modsætningen mellem den dybe Alvor, der prægede den Gerning, følte som sit Kald, og den Umiddelbarhed og Mennekevænlighed, der lyste ud af hans Væsen“.

Og i samme Blad siger Rektor Henrik Madsen:

„Gamle Professor Gertz er ikke mere. Men i den højere Skole skal hans Minde bevares. Mindet om, hvorledes han i den ledende Stilling, han indtog, ikke følte sig som den øverste Embedsmand, men som en faderlig Ven og Raadgiver for alle, der sorterede under ham. Mindet om, hvorledes han paa Trods af personlige Interesser førte Skolen ind i et nyt Spor, der bragte den i Kontakt med Nutiden og dens ændrede Krav til Kundefaber og Kundefabstillelse“.

Da Redaktøren af „Denseaner=Samfundets Tidsskrift“ for et Par Aar siden henvendte sig til Professor Gertz og bad ham om at skrive en Artikel til Tidsskriftet, bad han sig fritaget derfor,

men udtalte samtidig, at han havde stor Sympati for Samfundet og dets Formaal, og at han gerne vilde være Medlem, hvis det ønskedes, og det var naturligtvis en Gæde og Glæde for Samfundet at have denne fremragende Søn af vor Skole som Medlem.

Dr. phil. H. L. Møller

afgik ved Døden den 4. December 1928. Hans Larsen Møller var født den 8. April 1861 i Gylling ved Aarhus som Søn af Forpagter N. L. Møller og Hustru, født Kollesgaard. Han blev Student fra Odense Katedralskole 1879 og cand. mag. 1886, Bestyrer af de Brockske Handelskoler 1889—1911. I 1889 blev han Dr. phil. paa en Afhandling om Chr. VI og Grev Stolberg-Wernigerode. Han var Undervisningsinspektør for de statsunderstøttede Handelskoler 1899—1920 og blev derefter Direktør for Handelskoleundervisningen. I 1925 blev han Medlem af Tilsynsraadet for Handelshøjskolen, fra 1891—1902 Forstander for den af Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse oprettede Aftenkole (nu Købmandsskolen), Tilsynsførende ved Købmandsskolen 1902—1912. Han deltog paa Danmarks Vegne i Handelsundervisningskongresserne i Venedig 1899, i Zürich 1901 og i Milano 1906, og var Censor i Historie ved Skoleembedseksamen og Faglærer- og Faglærerindeeksamen.

H. L. Møller havde endvidere en ikke ringe litterær Virksomhed bag sig: Danmarks Fremgang 1864—1894, Ledetraad i Handelshistorie til Skolebrug, Danmarks Historie 1848 til Nutiden, Samfundslære for Realklassen og for Gymnasiet, Lærebog i Historie for Gymnasiet og Handels- og Kontoristforeningens Historie og har udgivet Krigen 1864 i Samtidens Digtning samt Oberst Emil Madsens Livsindringer.

Det er en betydningsfuld Livsgerning, der afsluttedes ved H. L. Møllers Død. Det var gennem Bekendtskab med Tietgen, at han blev Bestyrer for de Brockske Handelskoler, og herigennem kom han til at udføre et stort Arbejde for den danske Handelskoleundervisning. Ved Siden deraf spillede H. L. Møller i en Aarrække en betydelig Rolle indenfor det politiske Liv. Gennem Berøring med Handelsstanden blev han af Højre opstillet til Folketinget i Københavns 2. Kreds, som han repræsenterede fra 1903—1910; efter at være faldet der var han 1911—1913 Folketingsmand for Odense. Ogsaa efter at være udgaaet af Folketinget

tog han Del i det politiske Liv; fra sine første Ungdomsaaar havde han en levende Interesse for det sønderjyske Spørgsmaal og udfoldede et stort Arbejde paa dette Omraade. Da Genforeningsspørgsmaalet blev aktuelt, gik han stærkt imod Flensborgs Indlemmelse og arbejdede for den Grænse, som Danmark senere fik, hvilket indbragte ham adskillige Angreb fra politiske Meningsfæller.

H. L. Møller var Medlem af „Denseaner-Samfundet“ fra dets Stiftelse og nærede en levende Interesse for Samfundets Virksomhed. Medlemmerne vil erindre hans ypperlige Artikel i Tidsskriftets Nr. 2 om Adjunkt Garben, og han havde lovet Redaktionen at skrive en Artikel om Rektor Petersen, men heri blev han forhindret ved Døden.

H. L. Møller blev den 23. Marts 1883 gift med Mariane, født Nieuwenhuis, Datter af Generalmajor N. og Hustru Elise, født Wagger. Hans sidste Dage formørkedes af store personlige Sorger, som vakte Deltagelse hos alle, der kendte ham.

Gjenlæge Valdemar Krarup

var født den 18. Maj 1850 paa Gylstenen ved Bogense, hvor hans Fader var Godsforvalter. Han blev Student 1868 og cand. med. 1875, blev derefter Reservelæge i Hæren fra 1876—1877 med Tjeneste i Odense, 1877—1878 Reservelæge ved Garnisonsfygehuset i København, fra 1878—1880 Kandidat og derefter Reservekirurg ved Frederiks Hospital i København. Han tog derefter paa en længere Studierejse til Udlandet og nedsatte sig i 1883 i Odense som praktiserende Gjenlæge. Den ypperlige Uddannelse, han havde faaet, skaffede ham en stor Praksis, og han nød overmaade stor Anseelse i Odense baade som Læge og Menneske og skabte sig en stor Kreds af Venner. Han var ugift.

I de senere Aar led han af en stærkt tiltagende Areforkalkning, som medførte hans Død den 9. Februar 1929. Han var Medlem af „Denseaner-Samfundet“ fra dets første Dage.

Fhv. Kredslege Hans Arctander

døde den 28. Juni 1929. Hans Nicolai Frederik Arctander var født den 4. Maj 1849 i Klinte Præstegaard i Nordstien som Søn af Pastor Arthur Arctander og Hustru Amalie, født Fjeldstrup. Han blev Student 1868 sammen med fire andre, der alle blev Læger, nemlig afdøde Stiftsfysikus C. B. A. S. Hansen, Nysted, afdøde Læge

i Horsens Georg Møller og nys afdøde Djenlæge Vald. Krarup, Ødense, samt endelig Læge Thomas Barfoed, Svendborg.

Arctander tog medicinsk Eksamen 1875, var derefter et Aar i Tvigtut og nedsatte sig i December 1879 i Storehedinge, hvor han virkede indtil for faa Aar siden. Han tog derefter Ophold i Hellerup.

I sin Lægegerning blev han saare populær, og enhver, der har kendt ham, selv nok faa lidt, vil let kunne forstaa det. Høj og statelig indtil det sidste ragede han op over de fleste; glad og venesæl vandt han sig Venner, hvor han viste sig. I vort Samfund, hvor han var en stadig Gæst, glædede vi os hver Gang over at se ham, og enhver af Samfundets Medlemmer, der var med ved den konstituerende Generalforsamling i Ødense, vil mindes ham som den glædeste af de glade, som den, der gik i Spidsen med Sang og Munterhed, og ingen, der ikke vidste det, vilde tro, at han paa det Tidspunkt var nær de 80. Han fejrede for kort Tid siden sin 80-aarige Fødselsdag under stor Delta-gelse fra sine mange Venner, og han, den livskraftige og raske Mand, havde den Lykke at blive forskaaet for Alderdommens Tryk; midt under et Samvær med Venner i „Domus Medica“ blev han ramt af et apoplektisk Tilfælde og døde samme Aften.

Han vil blive savnet ikke alene af sin store Vennefreds Landet over, men ogsaa af alle sine Skolekammerater, ældre og yngre, der altid med stor Glæde saa ham blandt de stabige Gæster ved vore Sammenkomster.

Frederik Tietgen Bardram

blev født i Ødense den 25. Marts 1869 som Søn af Klasselotterifollektor Bardram og Hustru, født Tietgen. Han blev Student 1877, cand. mag. 1883 med Fransk som Hovedfag og Latin og Engelsk som Bifag. Efter et Aars Studierejse til Amerika nedsatte han sig som Privatlærer i København, men fik allerede i 1897 Timer ved sin gamle Skole, blev under 29. Maj 1903 ansat som Timelærer og fik 1908 Udnævnelse til Adjunkt, hvilken Stilling han beklædte, indtil en akut Lungebetændelse bortrev ham Torsdag den 23. Maj 1929. Den 27. December 1902 blev han gift med Karen Inge Marie Møller, Datter af Bibliotekar ved Læseselskabet Victor Møller og Hustru, født Gjellerup. Hans Hustru og et Par voksne Sønner overlever ham.

Sidste Gang, jeg saa Lektor Bardram, var Torsdag den 16. Maj Kl. 12. Skolen havde lige faaet

Pinfeserie, og han glædede sig til i denne at besøge sine to Sønner i København og tillige til efter Helligdagene at fungere som Eksaminator ved Seminaristeksamen derovre, et Ekstrahverv han havde haft i adskillige Aar, og som interesserede ham meget. Hans sidste Ord til mig var en Tak for mine gode Ønster for Ferien og for min Hilsen til „Drengene“. Han saa meget fornøjet ud, hans Ansigt og hele Person havde noget festligt glad over sig, og nøjagtig Ugedagen derefter hang Skolens Flag paa halv Stang i Anledning af hans Død.

Begravelsen foregik Mandagen den 27. Maj fra hans Sognkirke, Ansgars Kirke. En af vore gamle Elever, Pastor Poulsen, talte varmt og ud fra sit personlige Forhold til den afdøde og hans Familie om den tunge Sorg, der er ens alle Dage, og den gode Trøst, der nu som før er tilstede. Lektor Bardram havde ønsket en stille Begravelse, men Elever, Kolleger, Venner og Slægtninge var mødt i stort Tal, grebne af Djebliffets Alvor. Rektor Holbeck talte ved Graven paa Skolens Vegne. „Det hænder“, sagde Rektor, „at man først ved et Mennekses Død rigtig føler, hvad han betød, og hvor stort Tabet er. Min gamle Skolekammerat Bardrams høje Værd som Menneffe, som Lærer og som Kollega opdager vi ikke først nu, men vi har altid forstaaet, hvad han betød for os. Skolen føler sit store Tab og kan nu kun udtale en Tak for, hvad han var.“ — Det sidste, jeg saa paa Kirkegaarden, var Fru Bardram, der sagde Farvel til en lille Dreng, en af de mange, som fulgte deres Lærer til hans Grav.

Noget af det, der prægede Lektor Bardram som Lærer, var det gode Humør, der fulgte med ham ind i Klassen. Jeg har været hans Censor ved Eksaminer i 27 Aar og har glædet mig ved hans muntre og hyggelige Forhold til Eleverne. Han var en god Lærer, der forstod at banke de tørre Enkeltheder i fransk og anden Grammatik m. m. ind paa en livlig Maade. Men Overgangen fra det muntre til det alvorlige var kort hos ham, og Disciplinen blev nøje overholdt. Hans Lune og hans Vid var altid rede til at udfolde sig, hvor han kom, men han trængte sig aldrig paa med sin Tale. Han vilde ikke dominere. Men hans smaa Anekdoter og publiske Dplevelser ligesom hans Taler ved festlige Lejligheder var uimodstaaelige.

Han var en beskeden Mand. Ingen har nogensinde hørt ham berømme sig af sit nære Slægtkab med Tietgen, hvis Statue foran vor Skoleport taler sit tavse Sprog til vore unge om dansk Mands

Daad. Ligesom „Dnkel Frits“ var Bardram Ddenseaner med D. Han, den vidtberejste, som kendte Paris og London, betragtede Ddense som Jordens Navle, Byernes By. Han var sin By en trofast Søn.

Som ægte Tietgen havde Lektor Bardram Trang til store Forhold. Han var et Aar i Amerika. Han tog som velmeriteret Adjunkt til Island en Sommer med danske Studenter og har sikkert været saa ungdommelig og glad som nogen ung. Han havde tilbragt ret lang Tid paa russisk Ostersøomraade og kunde ikke faa lidt af det svære russiske Sprog. Hans Eksamenfag var Fransk, Engelsk og Latin, og han havde dimitteret til Artium i de to første Sprog. Spansk studerede han, Tysk lærte han praktisk paa Rejser, bl. a. i Aabenraa, hvor han lige fra sin Ungdom besøgte den gamle Kaptajn Fischer, en af Dansthedens Forkæmpere, en Slægtning.

Bardram arbejdede meget, ogsaa med Privat-timer, for Indtægtens Skyld. Men hans Konstitution var ikke stærk. Dog mærkede man knap saa meget, synes jeg, til hans Bronchitis i de senere Aar som før. Jeg husker en Sommerdag i Halvfemserne, da afdøde William Rannow, Bardram og jeg var paa Rejse fra Paris til Versailles for at besøge Poul Verrier, som var Latinstolelærer der, og som allerede da var ivrigt optaget af Dansk. I Toget fik Bardram et saa slemt Høsteanfald, at han maatte staa ud og bad os andre om at køre videre. Det har dog været denne Sygdom og dens Følger, der har berøvet os Lærere ved Ddense Katedralskole en god Kollega, vore Elever en dygtig og afholdt Lærer og beredt hans Familie et smerteligt Tab.

Være være Lektor Frederik Tietgen Bardrams Minde!

F. Blach.

Mogens Gise Brusendorff

blev født den 15. Oktober 1879 som Søn af Maskinmester, senere Maskininspektør i D. F. D. S. Brusendorff. Han blev cand. mag. 1904 og var fra 1900—1913 Lærer ved Rungsted Kostskole, tillige 1904—1907 Assistent ved plantefysiologisk Laboratorium. I 1913 blev han Timelærer ved Ddense Katedralskole, i 1914 Adjunkt og i 1923 Lektor. Han var Medlem af Bestyrelsen for Naturhistorisk Forening for Fyen. I 1911 blev han gift med Augusta Thuesen, født Mortensen. Den 5. Februar 1929 bortkaldtes han pludseligt ved et Hjerteslag.

Han var en Mand med ualmindelig Begavelse baade i videnskabelig og i kunstnerisk Retning.

Interessen for Botanik gjorde ham til en habil Blomstermaler, og han dyrkede tillige Musik, men det var dog Skolearbejdet, der optog ham. Hans Metoder som Lærer var at interessere Eleverne ved sin Belysning af Kærnepunkterne i Stoffet; men han var ingen Indterper. Han var meget belæst, talte adskillige Sprog og havde solid Indsigt i endnu flere, f. Eks. Spansk og Kinesisk. I sit Laboratorium syslede han med Kulturer og Kemikalier og fik bl. a. en Artikel herom optaget i et tykt videnskabeligt Tidsskrift. Han var i det hele en Mand med mange Interesser. Hans Personlighed var ejendommelig, smuk og mandig, et særpræget Menneske med stærke Sympatier og Antipatier, hvis kraftige Temperament til Tider kunde glide paa ham og bringe ham i visse Modsetningsforhold. Hans pludselige og uventede Død, der utvivlsomt fremkaldtes ved en ret betydelig Forkælning, var et stort Tab for Skolen og dens Elever, og en Række Nefrologer i de fyenke Blade, næsten alle strevet af tidligere Elever, giver ham et smukt Eftermæle og giver Udtryk for den Hengivenhed og Taknemmelighed, han har forstaaet at vække hos sine Elever. Han efterlader sig Hustru og en 15-aarig Datter.

Skibsbreder Chr. Sæss

var født den 2. August 1862 i Itzehoe som Søn af Oberstløjtnant E. B. Sæss og Hustru Emilie Louise, født Mecklenburg.

Efter at være udgaaet af Ddense Skole som Realist blev han uddannet i Skibsmæglerforretninger i Newcastle London og Lübeck, og blev senere Seniorchef for Skibsmægler- og Rederi-firmaet Holm & Wonsild og Forretningsfører for Dampskibsselskabet „Myren“. Han var Formand i Bestyrelsen for A/S Københavns Flydedok og Skibsværft fra 1923 indtil dets Sammenslutning med A/S Burmeister & Wains Mastin- og Skibsbyggeri i 1927, Vicepræsident for The Baltic and White Sea-Conference, Medlem af Bankraadet i den danske Landmandsbank fra Oktober 1922, af Forsikringselskabet „National“s Kontrolkomite samt Medlem af Bestyrelserne for Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund, Georg Stages Minde, A/S Burmeister & Wain, Dampskibsselskabet „Botnia“ og Mæglernes Understøttelsesforening.

Skibsbreder Sæss var, som det fremgaar af Rækken af de Hverv, der var ham overdraget, en

dygtig og indflydelsesrig Mand, der ogsaa vandt sig Bømer ved stor personlig Elskværdighed.

Han afgang ved Døden den 19. Marts 1929.

Pastor emer. Søren Hansen Hjort
afgik ved Døden den 30. November 1928.

Pastor Hjort var Søn af Gaardejer Jens Hansen Hjort og Hustru Ane, født Lehrskov, i Nastrup ved Haderslev. Han blev født den 9. Oktober 1853, blev Student fra Odense Katedralskole 1873 og cand. theol. 1878. Efter en kort Tid at have været Lærelærer blev han Sognepræst paa Baagø (Færøerne) i 1879 og blev derefter Sognepræst i Nyhalinge 1885, hvor han forblev til sin Afgang.

Han var meget afholdt i sin Menighed og skrev ved Siden af sin Præstegerning Artikler og Prædikener i forskellige kirkelige Blade, særlig i *Slesvigke*.

I 1879 blev han gift med Anne Catharine Marie Nygeberg, Datter af Teglværksejer Jens Jørgensen Nygeberg og Hustru, Maren Bonde Sartor.

Pastor Hjort nærede megen Interesse for *Denseaner-Samfundet*, som han indmeldte sig i straks efter dets Stiftelse.

K. L. Kristensen „Egn og Dde“ og „Høst og Helg“.

(Wøelb's Forlag.)

I indværende Foraar har K. L. Kristensen udsendt sin 3. Digtsamling „Egn og Dde“. Han skuffer ikke de Forventninger, som hans tidligere Arbejder berettigede til at nære til ham. I skønne Vers besynger han den danske Natur, Hav og Strand, Mark og Høj. Naar han skriver:

Hvad er saa kønt og gammelfendt:
I Solstin paa en sydvendt Skraant
staar Følfofs gule Fakler tændt,

har han i disse jævne Ord fundet det smukkeste Udtryk for et Billede, som vi alle kender, men som, efter at man har læst de nævnte Strofer, staar dobbelt lyslevende og klart for ens Dje.

Ogsaa de personlig stærkt følte Digte i Slutningen af Bogen: „Det er det første Foraar“, viser, hvilken betydelig Digter K. L. Kristensen er.

Bogen indledes med et lille Digt, „Fader“, som baade i Form og Indhold viser hans Digtning fra dens smukkeste Side:

Du er ikke blandt dem, som vandt Ros eller Ry,
Du var friest blandt faa, men i Skaren lidt fhy.
Men til dig var det godt i sin Trængsel at ty.

Du var sen til at sige en fældende Dom.
Du saa dybt i det Dyd, hvorfra Daarskaben kom.
Mer end Skyld var det Undskyldning, du spurgte om.

Du var een af de Mænd, som sagtmødigt forstaar,
hvor vor Vandring er vildsom, hvor smaa vore
Kaar,
naar det yderste kræves, naar Slagene staar.

Du var een af de Mænd, som vil helst bygge Bro
over Brøde og Brist og se Gudheden gro,
thi dit Bæsen var Ydmyghed, Renhed og Ro.

„Egn og Dde“ er smukt udstyret med Tegninger af Maleren Herman Madsen.

Foruden denne Digtsamling har K. L. Kristensen, der i Foraaret har taget Ophold i København, skrevet adskillige interessante Artikler om fynst Folkeli i det af Thorkild Gravlund redigerede Tidsskrift „Bygd“. Ogsaa flere Dagblade har optaget Artikler fra hans Haand om dette Emne, hvori han er bedre hjemme end nogen anden.

Artiklerne fra „Bygd“ har han samlet i en smukt udstyret Bog „Høst og Helg“, som ligeledes er illustreret af Herman Madsen. Det er en Fornøjelse at læse K. L. Kristensens Fremstilling af den gamle Lovgivning og af de fynst Folketikke, som slutter sig hertil. Han skriver derom med en Indsigt og Kærlighed, som gør et stærkt Indtryk paa Læseren; smukt udtrykker han sit Syn paa og sin Hensigt med sit Forfatterstab paa dette Omraade i de Ord, hvormed han slutter Afsnittet „Høst i Danmark“:

„At kende sin Forbindelse med Folkets Hu og Folkets Land og ved at udbyde og inderligere Kendskabet til begge i alle de Minder, som faaer Lys derover, vedkende sit eget Samhør dermed er sjælelig Landbinding og Landkending for alle Danske.“

Vi anbefaler K. L. Kristensens Bøger til Samfundets Medlemmer.

Gamle Odenseanere.

Den af gamle Elever saa højt stattede GYMNASIALLÆRER N. A. Nielsen er udnævnt til DANNEBROGSMAND.

TIDLIGERE DOMMER I SØNDRE LANDSBRET Petrus Bülow er blevet Højesteretsdommer.

FORSTANDER P. Høgstrom fejrede den 1. Juni sit 25 Aars Lærerjubilæum under stor Deltagelse.

MUSEUMSINSPEKTØR Chr. M. R. Petersen, Odense, fyldte den 23. September 60 Aar.

SAGFØRER, cand. jur. Otto Ernst, Odense, har nedsat sig som Sagfører i Årsens.

Ordinær Generalforsamling.

TIRSDAG den 30. April 1929 holdt „Odenseaner-Samfundet“ sin 3. ordinære Generalforsamling i Domus medica, København, under Ledelse af Dommer Heide-Jørgensen. Generalforsamlingen var besøgt af ca. 70 Medlemmer.

Formanden mindede under Forsamlingens Tilslutning de i Aarets Løb afdøde Medlemmer og aflagde derefter Beretning om Foreningens Virksomhed, hvorunder han som sædvanlig opfordrede til Agitation for Tilslutning til Foreningen. Han stillede i Udfigt, at han ved Lejlighed gennem frivillige Bidrag hos Medlemmerne vilde søge Selskabets Formue forøget.

Udadtil var Foreningen optraadt ved Tietgens 100-Aarsdag, idet Formanden sammen med Forfatteren Sophus Michaëlis og Fuldmægtig W. Elmquist efter Vedtagelse af Bestyrelsen havde nedlagt en Krans paa Tietgens Gravsted paa Lyngby Kirkegaard.

Formanden sluttede med at give nogle Meddelelser om Samfundets eventuelle Deltagelse i H. C. Andersen-Festlighederne næste Aar.

Kasseren, Øverretsagfører Flemming Allerup forelagde Samfundets Aarsregnskab, der enstemmig godkendtes.

Generalforsamlingen vedtog derefter i Overensstemmelse med Lovens § 2 at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1929 efter Skoleraaadets frie Skøn.

De efter Tur fratrædende Bestyrelsesmedlemmer, Direktør S. Agerholm, Overlæge Einar Kollegaard, Fuldmægtig W. Elmquist og stud. mag. Sven Krogh samt Suppleanten Di-

rektør E. E. Nielsen genvalgte, og i Stedet for Øverretsagfører Flemming Allerup, der havde frabedt sig Genvalg, valgte Dommer Heide-Jørgensen. — Formanden bragte Øverretsagfører Allerup en Tak for hans Virksomhed og udtalte under Forsamlingens Tilslutning sin Beklagelse over, at Flemming Allerup havde anset det for nødvendigt at fratræde som Bestyrelsesmedlem, fordi han var blevet Formand for Studenterfangforeningen.

Revisorerne Grossererne Balslev og Waidtlow genvalgte, og til Revisor-Suppleant genvalgte Fabrikant Herman Mogensen og valgte i Stedet for Dommer Heide-Jørgensen Læge Baldemar Klein.

Den efterfølgende selskabelige Sammenkomst forløb som sædvanlig smukt, fornøjeligt og harmonisk med Taler og Sange.

Medlemsliste

for

Odenseaner-Samfundet.

pr. 1. Oktober 1929.

Livsvarige Medlemmer:

- Ammentorp, J. L., Generallæge, Dr. med., K. af Dbg., D.M. p. p., Solvgade 26, K. (1879)
 Berg, H. B., Øverretsagfører, Odense. (1904)
 Kirchhoff, Carl, % Baron Frères, 12. Quai du Canal, Marseille. (1917)
 Larsen, Absalon, Professor, K. af Dbg., Baunegaardsvej 15, Gentofte. (1890)
 Lassen, Knud, Dommerfuldmægtig, Nyborg. (1904)
 Kollegaard, Einar, Overlæge, K. af Dbg., Epidemihgshuset, Odense. (1884)
 Petersen, Cornelius, Grosserer, K. af Dbg., Medlem af Sø- og Handelsretten, Frederiksberggade 2, K. (1889)
 Nyby, Peter, Fuldmægtig i Indenrigsministeriet, K. af Dbg., Amaliegade 25, K. (1906)
 Weimann, Jens Johann, Grosserer, Vestergade 6, Odense. (1918)
 — Svend, Fabrikant, Vestergade 6, Odense. (1917)

Andre Medlemmer:

- Aagaard, Hugo, stud. jur., Petersborgvej 2, Ø. (1924)
 Agerholm, Sophus, Direktør, K. af Dbg. p. p., Vestervoldgade 113, B. (1884)
 Allerup, Flemming, Øverretsagfører, Uraniavej 1, B. (1910)
 Allerup, Dve Emanuel, Oberst, K. af Dbg., D.M. p. p., Angelinie 99, Odense. (1885)
 Allinger, Svend, Sognepræst, Nørrebrogade 11, N. (1912)
 Andersen, Affel, Fuldmægtig, Palnatoksgade 3, B. (1915)
 — A. E., Læge, Vestergade 59, Odense. (1912)

- Anderfen, Gunnar, stud. mag., Ehlers Kollegium, St. Kannikestræde, K. (1923)
- Johs., stud. med., Ewaldsgade 6 A, N. (1921)
- Jørgen, Fuldmægtig, Amager Fælledvej 32, S. (1910)
- Otto, E., Direktør, Nørrevoldgade 11, K. (1887)
- Poul, Professor, Dr. jur., Svinget 18, S. (1910)
- Anderfen-Rosendal, J., Landlæge, Allgade 12, Roskilde.
- Balslev, Harald, Højskoleforstander, Ueberup pr. Værlev.
- J., Grosferer, Fredensborg. (1897)
- Joh. Chr., Sognepræst, Vor Frue Kirke, Aarhus (1900)
- N. J., Ekspeditionssekretær, Noraøvej 26, Charlottenlund. (1905)
- Viggo, Kaptajn, N., p. p., Østerbrogade 1 B. (1898)
- Vilh., Læge, Frederiksberg Allé 52, B. (1897)
- Barfoed, Chr., Direktør, Albanitorv 9, Odense (1915)
- Th., Læge, Sct. Nicolai Apotek, Svendborg.
- Bech, Axel, Sognepræst, Blaagaardsgade 4, N. (1894)
- Beck, Severin Lundgren, stud. med., Nørrefogade 17. K. (1925)
- Bekholm, Sven, Student, Romersgade 27, K. (1925)
- Berlème-Nir, E., Politiasistent, cand. jur., Aarhus. (1896)
- Berner, J. A., Kontorchef, Amaliegade 26, K. (1904)
- Biering, stud. jur., Kastelsvej 17, D. (1925)
- Ville-Bræhe, E., Baron, Kaptajn, K., Slotsallé 7, Klampenborg. (1902)
- Wisgaard, H. D., Læge, Glamsbjerg. (1899)
- Black, F. W., Lektor, Jagtvej 68, Odense.
- Blegvad, H., Dr. phil., Biologisk Station, Nyborg. (1904)
- N. Kh., Læge, K. af Dbg., Kastelsvej 23, D. (1897)
- Blumenhagen, D. E. H., cand. pharm., Randersgade 16, D. (1909)
- Brahm, Inger, Frk., Bredstedgade 8, Odense. (1923)
- Bratki, Carl, Dr. h. c., Forfatter, Translator, Holbergsgade 7, K. (1890)
- Brind-Seidelin, Grosferer, Strandvej 136. (1919)
- Brock, Henrik, Grosferer, Nyvej 10 A, B. (1909)
- Bruun, Niels, Dommerfuldmægtig, Ribe. (1910)
- Jürgensen, Jørgen, stud. med., (1922)
- Jürgensen, Urban, stud. merc., (1923)
- Jürgensen, Urban Fr. M., Direktør, Mariendalsvej 64, F. (1886)
- Bülow, Edv., Direktør, Vestre Boulevard 25, B. (1898)
- Eiler, Postassistent, cand. phil., Steen Blichersvej 4, F.
- Bogelund, P. A., Kornet, Officerikolen, Frederiksberg Slot, F. (1922)
- Carstensen, J. F., Sognepræst, Virket pr. Torrig. (1891)
- Christensen, Arnold, Bankdirektør, Kongensgade 37, Odense.
- Fr., Gymnasiallærer, Direkt., J. E. Dhlfsensg. 3, D. (1901)
- Damkilde, Evend, stud. med., Ewanholmsvej 15, B. (1923)
- Dithmer, Egil, Biblioteksassistent, Vester voldgade 103, B. (1906)
- Dreyer, Aage, Bogtrykker, Nørregade 79, Odense.
- Frits, Læge, Fiskeforvet 1, Odense. (1904)
- J. N. L., Boghandler, K., Odense. (1882)
- Jørgen, Driftsbestyrer, K., Dalum Papirfabrik, Odense. (1879)
- Jørgen Chr., Redaktør, Fyens Stiftstidende, Odense. (1903)
- Poul, Redaktionssekretær, Fyens Stiftstidende, Odense. (1912)
- Dyrup, Sigurd, Ingeniør, Sct. Knudsvej 17, B. (1910)
- Eilertsen, J. S., Ingeniør, Lille Strandstr. 20 B, K. (1917)
- Ekdal, A. D., Sekretær, Rosenørns Alle 38, B. (1900)
- Elmquist, Helge, Ingeniør, cand. polyt., Sunløsgade 15, S. (1897)
- Elmquist, Hjalmar B., Kontorchef, Hovmarksvej 20, Charlottenlund. (1898)
- Walther, Fuldmægtig, cand. jur., Vester voldgade 113, B. (1911)
- Engelstoft, L. E. L., Dommer, K., Hornslet. (1878)
- Engholm, J. P., Assistent, Willemoesgade 35, D. (1887)
- Enrum, K. E., Dyrslæge, Ørsted, Jylland. (1906)
- K. H., Dyrslæge, Slotsvej 1, Holbæk. (1907)
- Erichsen, B., Bibliotekar, Nr. Farimagsgade 58, K. (1890)
- Ernst, Axel, Sagsfører, cand. jur., Dverg. 3, Odense. (1909)
- Otto, Sagsfører, cand. jur., Østergade 11, Åsens. (1915)
- Eskelund, Karl J., Redaktør, Politiken, Raadhushjælpeplads, B. (1907)
- Esmann, H. B., Sagsfører, K. af Dbg., D.M., Lemsig. (1875)
- Faber, Erik, Overlæge, Dr. med., Montebello, Helsingør. (1887)
- Harald, Grosferer, Bredgade 38, K.
- Knud, Professor, Dr. med., K., D.M., F.M. p. v., Fr. V. Vej 3, D. (1879)
- S. A., Ingeniør, K. af Dbg., D.M., Vester voldgade 7, B. (1884)
- Falbe-Hansen, B., Konferensraad, Dr. jur. & polit., S. K. af Dbg., D.M., B. Boulevard 34, B. (1862)
- Fauerholdt, J. B. K., Sognepræst, Hørup, Åls. (1894)
- Feilberg, E. A., Professor, K., D.M., Østerbrogade 68, D. (1863)
- Fenger, Jørgen, Fabrikant, Chr. d. IX.s Gade 8, D.
- Fonager, Hans, stud. jur., (1923)
- Frederiksen, Adolph, Grosferer, Vesterbrogade 189, B. (1889)
- W. L., Landlæge, Nørrebrogade 37, N.
- Friis, Jul. W., Fabrikant,
- K. L., Bogholder, Australievej 20, Str. (1913)
- Hansen, Olaf, Adjunkt, Horsens. (1912)
- Fryden Dahl, Stationsforstander, Nyborg.
- Froslich, E. J., Stampe, Sekretær, Fabricius Allé 4, Klampenborg. (1911)
- K., Læge, Boulevarden 26, Aalborg. (1909)
- Fusling, Adjunkt, Hans Lausensgade 4 B., Odense.
- Gandil, J. E., Prokurist, cand. polit., Ørdrupvej 100, Charlottenlund. (1911)
- Gerfalk, Axel, Redaktør, Vester voldgade 108, B.
- Gerluf, A., Inspektør, (1915)
- Gierfing, Johs., Overretssagsfører, Tordenskjoldsgade 16, K. (1891)
- Gliemann, Th., Læge, Struer. (1893)
- Gottschalch, Chr. F. A., Apotheker, Brogaardsv. 3, Gentofte.
- Greve, Helga, Frue, Adjunkt, Vestre Boulevard, Odense.
- Grønlund-Rasmussen Amicisvej 1, B. (1895).
- Grønning, Radiotelegrafist, Albanigade 44, Odense.
- Guldager, A. E., stud. med., Studentergaarden, Tagensvej, N. (1921)
- Halkier, Jens, Grosferer, Carl Johansgade 15, D. (1890)
- Hansen, Frits, Assistent, (1911)
- Gunnar, stud. mag., (1922)
- H. J., Landaretsagsfører, Sorø. (1911)
- H. S., Provst, K., Sct. Mariæ Præstegaard, Helsingør. (1884)
- Laur., cand. jur., Paa Bjerget 32, L.
- N. P., Læge, Faaborg. (1913)
- Nic. E., Landlæge, Vesterbrogade 33, B.
- Niels, Fuldmægtig, Elåsensgade 38, D. (1912)
- Oluf, Lektor, Læsfogade 21, Odense. (1893)
- P. Flemming, Ingeniør, Rucklergade 20, B. (1920)
- Rudolph, Civilingeniør, Carit Etlarsvej 9, B. (1888)

- Hansen, Sig. Kehlert, stud. med.
 — Søren, Politilæge, K., D.M., Sølugade 20, K. (1877)
 Harder, Eli, Overretſſagfører, Rudsøbing. (1904)
 Hartnack, W., Kaptajn, K. af Dbg., Slagelse. (1895)
 Haſlund, Kay, Læge, Adalgade 10, Præſto. (1889)
 Hauer, Kaj, Ingeniør, cand. polyt., M. J. F., Veſterbro-
 gade 98 A, 4. tv. B. (1912)
 Haug, Evend, stud. polyt., Døſſeringen 36, N. (1922)
 Haugſted, Johs., Universitetskaſſerer, Øſterbrogade 54 E,
 D. (1902)
 Heiſberg, E., Læge, Holſtebro. (1895)
 Heide-Jørgenſen, G., Dommer, Steen Blichersvej 1, F.
 (1893)
 Heilmann, Vilh., Adjunkt, Kochsvej 26, B. (1906)
 Helmar, F., Afdelingslæge, Sindsſygehospitalet, Nykø-
 bing Sj. (1903)
 Helweg-Mikkelsen, H. E., Apoteker, Hof-Apoteket, St. Kon-
 gensgade 25. K.
 Hempel-Jørgenſen, Fr., Kaptajnløjtnant, Henrik Herz Vej
 15, Charlottenlund. (1913)
 Henriksen, Åger, cand. jur., Veſtergade 35, Ddenſe. (1921)
 — Kaj, Kontorchef, Strandvej 166, Charlottenl. (1911)
 Herz, Knud, Overretſſagf., Jernbanega. 11, Kolbing. (1906)
 — D., Poſtkontrollør, Svinget 28, S. (1904)
 Hey, Poul, Underdirektor, Euanemøllevej 94, Hellerup.
 (1904)
 Holbeck, H. S., Rektor, K., Ddenſe. (1885)
 Holmdal, Chr., Kontorchef, Frederiksgade 11, K. (1891)
 Holten-Bachtolſheim, W., Højeſteretſagfører, Nørregade
 36, K. (1894)
 Hornby, Rikart, stud. mag., Collinſgade 7, D. (1925)
 Houmand, Hans L., Sognepræſt, Veſter Egede pr. Haſlev.
 (1911)
 Hude, Eiler v. d., Kontorchef, Thorvaldsensvej 22, B. (1894)
 Høeg, Kay, Direktør, Laboulevarden 16, N. (1912)
 Høgstrem, N. P., Forſtander, Kaſtelsvej 58, D. (1893)
 Høirup, Chr., Seminarietforſtander, Ranum. (1903)
 Høyrup, Johannes, Brygmester, cand. pharm., „Ceres“,
 Aarhus. (1897)
 Iverſen, L., Direktør, Dr. phil., K., Kildegaardſvej 29,
 Hellerup.
 Jacobi, Helge, cand. jur., Johnſtrups Allé 1, B. (1915)
 Jacobsen, Carl, Dyrslæge, Ebberup, Fyen. (1906)
 — Holger, Landinspektør, Haarby. (1914)
 — J. G., Fabrikant, Veſtergade 18—22, Ddenſe.
 — M., Overretſſagfører, Nykøbing F. (1906)
 Jensen, Einer Elſøe, stud. polit. (1924)
 — Holger, Adjunkt, Skibhusvej 79, Ddenſe. (1920)
 — Jens J. M., stud. polyt., La Coursvej 14, F. (1924)
 — Johs., stud. polyt. (1924)
 — Olav, Lærer, cand. mag., Søndergade 8, Løgſør. (1898)
 — P. Wendelboe, Groſſerer, Munkevangen 9, Ddenſe.
 (1909)
 — Wald., Sekretær, Nørrevoldgade 30, K. (1900)
 Jepsen, N. Th., stud. jur., Fiolſtræde 17, K. (1924)
 Jøhanſen, W. E., Dommerfuldmægtig, cand. jur., Skjern.
 Juul, Niels, cand. jur., Kammerherre, Hoſjægermester, K.
 D.M., Meilgaard pr. Tranehuſe. (1879)
 Juul-Pederſen, Åge, Sogfører, Nørreg. 77, Ddenſe. (1912)
 Jørgenſen, Arthur M., Sognepræſt, Eilby pr. Guldbjerg,
 Fyen. (1909)
 — Carl, Læge, Nygaardſvej 54, Str. (1906)
 — Egil, Kaptajn, K., Hunderupvej, Ddenſe.
 — Henrik, Groſſerer, Ny Veſtergade 18, B.
 — H. H., Kaptajn, Majaslund pr. Regſtrup. (1909)
 Jørgenſen, J. Fibiger, Paſtor emer., Liljevej 2, Gentofte.
 (1872)
 — Niels Børge, stud. jur., Johannevej 7, B. (1925)
 — Lormod, Forſtander, Høng Høiſſkole, Høng.
 Kaaſtrup, Wagn, Arkitekt, Vognmandsmarken 24, Str.
 (1921)
 Karſtenſ, Einar, Landsretſſagfører, Søndergade 2, Aarhus.
 (1911)
 Keſtrup, H., Sognepræſt, Veder. (1890)
 Kierkegaard Chriſtenſen, P., stud. mag., (1925)
 Kjer, Egon S., stud. polyt., (1923)
 — Erik W., Landlæge, Veſtergade 15, Ddenſe.
 — F. A., Dampmøller, Veſterbrogade 5 A, B.
 Kjærsgaard, N. J. N., Dommerfuldmægtig, cand. theol.
 & jur., Brylle pr. Knarreborg. (1912)
 Klein, Wald., Drelæge, Øſterfogade 32, K. (1888)
 Knudſen, M. E., stud. polyt., (1922)
 — H. A., cand. pharm., Skjern. (1917)
 — K. A., Gymnaſtiktinspektør, K., D.M., p. p., Øſterbro-
 gade 92, 3. D. (1883)
 — Martin, Profeſſør, Dr. phil., K., D.M., p. p., Den
 polytekniske Læreaſtalt, K. (1890)
 Koch, Heinrich E. C., Kaptajn, Frederik VI. Allé 9, F.
 (1906)
 — Herman, F. M., Sognepræſt, Gloſtrup. (1877)
 Koefoed, E. A., Landsretſſagfører, Amiciſsvej 12, B. (1910)
 Krag, Eggert, cand. pharm., Hunderupvej 43, Ddenſe.
 Krarup, E., Oberſtløjtnant, K., Rytterkaſernen, Aarhus.
 (1898)
 — E., Læge, Veſtergade 54, Ddenſe. (1905)
 — L. W., Skovrider, Birkenæsgaard pr. Jyderup. (1909)
 — W., Overretſſagfører, N. Ddenſe. (1900)
 Krebs, F. C., Generalmajor, K., D.M., p. p., Esrom. (1874)
 Kriſteſen, K. L., Forfatter, Willemoesgade 67, D. (1910)
 Kriſtiansen, Ejnar, Landlæge, Vredgade 21, K. (1911)
 Krogh, Guſtav, Landlæge, St. Kongensgade 31, K. (1915)
 — Sven, stud. mag., Haunevangen 18, Brønshøj, (1920)
 Krüger, Chr. J., Profeſſør, fhv. Rektor, K., D. M., Hel-
 ſinger. (1867)
 — Ove, Fabrikant, Dvergade 48, Ddenſe. (1915)
 La Cour, G., Amtsraadſekretær, cand. jur., Rindom pr.
 Ringkøbing. (1901)
 Larsen, A. P., Dommer, K., Helſinge. (1890)
 — M., Sognepræſt, Lunde Præſtegaard, Nordfyen. (1883)
 Laſſen, H. Hvenegaard, Bibliotekar, cand. mag., Slots-
 vangen 4, Ddenſe. (1904)
 Lauſen, A. L., Kaptajn, K., Lahngade 83, Ddenſe.
 Leidersdorff, B., stud. jur., Veſterbrogade 60 A, 3. B.
 Leth, L. W., Sognepræſt, Herringe pr. Rudme. (1882)
 —, Forſtkandidat, Henrik Iyſensvej 39, 3. B.
 Leth-Rasmuſſen, H., Direktør, Veſtervoldgade 104, B.
 (1897)
 Lerſen, Peter, Læge, Ny Kongensgade 9, K. (1907).
 Lieth, Max v. d., Groſſerer, Lindeallé 20, Ddenſe.
 Lind-Hanſen, Knud, (1920)
 Lindſted, J. L., stud. jur., Gøthersgade 131, K. (1924)
 Lollesgaard, Knud, Overretſſagfører, Veſtergade 9, Ddenſe.
 (1897)
 — M., Fuldmægtig, Lagade 104, N. (1891)
 Lomholt, Evend, Dr. med., Bodroffsvej 50 A, B. (1905)
 Lundbeck, Rudolph, Fuldmægtig, Kronprinsensgade 56,
 Ddenſe. (1909)
 Lund-Larſen, Sig., stud. med. vetr., Euanholmsvej 15, B.
 (1922)
 Madſen, Jøger, Kroen, Vindegade 50, Ddenſe.

- Madsen, M. P., Provst, Allested. (1895)
 — Poul Borch, stud. med., Gothersgade 115, K. (1926)
 Maganti, Frits, Dr. chir. dent., Aboulevard 15, B. (1910)
 Meier, Vald., Læge, Ferritslev pr. Ullerslev. (1907)
 Michaëlis, Sophus, Forfatter, K., v. p., Ved Kløvermarken 1, S. (1884)
 Mogensen, Esler B., stud. jur., Hafsagers Koll., Bredegade 13, F. (1923)
 — Herman, Fabrikant, Nørrebrogade 68, N. (1890)
 Mohr, A., Sagsfører, Nykøbing Mors. (1911)
 Moldow, Georg, Grosferer, Jagtvej 206, Str.
 Møngind, Johs., Læge, Andsager. (1897)
 Møller, Andreas, Kontorchef, K., Sct. Marcus Allé 6, B. (1901)
 — Carl, Læge, Teglgårdsvej 17, Charlottenlund. (1910)
 — J. E. N., Sygehuslæge, Arup. (1900)
 — Knud, Ekspeditionssekretær, Holsteinsgade 49, D. (1899)
 — Ove, stud. med., (1923)
 — Poul, Professor, Dr. med., Gefionsplads 5, D. (1902)
 — P. K., Professor, K., Odense. (1866)
 Nedermar, Charles, Sognepræst, Holmbladsg 69, S. (1911)
 Neel, Axel, Dr. med., A. N. Hansens Allé 17, Hellerup. (1897)
 Neufkirch, Frits, stud. med., (1923)
 Nielsen, Alfred, Konsul, Rudsøbing.
 — Carl, stud. merc., Hans Tavsensgade 7, Odense.
 — H. E., Adjunkt, Kungsted. (1901)
 — J. Chr., Kontorchef, Nyvej 10 A. B.
 — Lindegaard, H., Læge, Sadolinsgade 36, Odense.
 — Michael Kollesgaard, Sagsfører, Christiansgade 25, Aarhus. (1870)
 — N. A., Gymnastiklærer, D. M. Loves Allé, Fruens Bøge St.
 — Niels, Overretssagsfører, Frederiksholms Kanal 2, K. (1895)
 — Sv. D. Koloff, stud., St. Kongensgade 36-38, K. (1926)
 Nisén, A. S. H., Sognepræst, K., Bordingborg. (1888)
 — E. E., Direktør, Dronninggaards Allé 8, Holte. (1892)
 — Poul Sander, stud. mag., Rosenvængets Allé 16. (1927)
 Nyegaard, A., Bankdirektør, Odense. (1907)
 Nøkkentved, Chr., Ingeniør, Dr. techn., M. Jng. F., Krogsvej 25, Holte. (1910)
 Orlif, Chr., Overretssagsfører, Frederiksborgg. 43, K. (1896).
 — Mogens, Læge, Amagerbrogade 28, S. (1902)
 Olsen, Chr. B., stud. merc.
 — G. A., Provst, Sct. Paulsvej 2, Hellerup. (1874)
 Pedersen, Laurits, stud. jur., Sofievej 4, B. (1925)
 Petersen, Børge K. stud. merc., Georgsg. 40, Odense. (1925)
 — Chr. M. K., Skoleinspektør, Museumsinspektør, cand. theol., Platanvej 54, Odense. (1887)
 — Harald, Sekretær, Rahbeks Allé 18, B. (1912)
 — Hjalmar, Læge, Alhambravej 20, B. (1895)
 — Ingvar Kortegaard, stud. mag., Ehlers Kollegium, St. Rannikestræde 9, K. (1928)
 — Jean, Redaktionssekretær, Dr. Priemesvej 7, F. (1911)
 — Munck, Chr., Ingeniør, Johnstrups Allé 9, B. (1910)
 — Oluf Dige, stud. med., Nyvej 47, Gentofte. (1920)
 — Olaf Ingomar, Læge, Amtssygehuset, Grindsted. (1917)
 Petri, Einar, Ingeniør, Lіндеvej 10, B. (1890)
 — Olaf, Arkitekt, Kongensvej 26, F. (1891)
 Physant, H. E., Skolebestyrer, Poul Møllersvej 5, F. (1893)
 Poulsen, K. A., Referevelæge, Marinehospitalet, Prinsessegade 45, K. (1917)
 — S. D., stud. med. (1919)
 Prag, Vilh., Læge, Lyngby. (1909)
 Prip, Axel, Bierring, Adjunkt, Morasvej 26, Charlottenlund. (1910)
 Ranmar, Hans, Provst, Galten pr. Hadsten (1891)
 Rannow, Emil, Kunstmaler, H. E. Ørstedsv. 56, B. (1897)
 Rasmussen, B. S., stud. mag., Bispeengen 21, L. (1926)
 — Chr., Overretssagsfører, Vestergade 44, Odense. (1883)
 — Frits, Læge, Amagerbrogade 59, S. (1875)
 — Hans, stud. med. (1925)
 — Johs. Barner, Forstander, Teknisk Skole, K. (1909)
 — N. H., Seminarieforsøger, Haslev. (1903)
 — Ove Barner, Telegrafist, Leningrad (la grande Compagnie des Telegraphes du Nord). (1912)
 — P., Apoteker, Stengade, Helsingør.
 Reebz, Thott, L., Baron, Ritm., Valbygaard pr. Slagelse.
 Reinhold, Ebbe, Sagsfører, Vestergade 2, Odense. (1915)
 Rode, Holger, Grosferer, Raadhøuspladsen 2, B. (1906)
 Roepstorff, Thorvald, cand. jur., Kronprinsensgade 5, Odense. (1921)
 Rosendal, Axel, Adjunkt, Rildeffovvej 36, Gentofte. (1914)
 Rosen, Jacob von, Skibsinspektør ved Lloyds Register, Nyelaundsvej 71, F.
 Rud, A. J., Biskop, K., Odense Bispegaard, Alaregade 17, Odense.
 Rump, Gudmund, Grosferer, Laurids Skausg. 15, N. (1887)
 Rytter, Aage, Direktør, Lyngbyvej 176, Str. (1920)
 Romeling, Louis v., Postexpedient, Godthaabsvejens Postkontor. (1898)
 Sandbæk, H., stud. theol., Holsteinsgade 51, D. (1924)
 Sartorff-Nikkelsen, J., Komponist og Sanger, Godthaabsvej 50, F.
 Schack, Børge J., Translatør, Clasensgade 35, D.
 Schmidt, Gunnar, stud. med. & chir., Laastrup. (1922)
 Schnakenburg, E. H., Grosferer, Langelinie 78, Odense.
 Schroll, Gustav, Læge, Hunderupvej 53, Odense. (1890)
 Schøller, E., Hofjægermester, Margaard pr. Farstrup. (1863)
 Seebach, L. H., Gymnastiklærer, Vestergade 65, Odense.
 — Premierløjtnant, Artillerikaserne, S. (1909)
 Seedorff, Morten Carl, fhv. Stiftsphysikus, K., D. M., Vestergade 41, Odense. (1866)
 Sendewicz, Johan v., Kontorchef, Rosenvængets Allé 29 A, D. (1885)
 Sidney, Møller, D., Overretssagsfører, Kongensgade 58, Odense. (1893)
 Simonsen, Kaj Krogh, stud. polnt., (1924)
 — Sophus E. K., stud. jur., (1924)
 Sommer, D. L. W., Sognepræst, Serup pr. Lemming. (1909)
 Spandet, Svend, cand. merc., Amalievej 13, B. (1918)
 Spotoft, Johs., stud. med., J. E. Øhlfsng. 6, 4. D. (1926)
 Sparre-Petersen, A., stud. med., (1917)
 Stædeager, Carl Peter, exam. polnt., Hagemanns Kollegium, Kristianiagade D. (1922)
 Steenberger, Erik, Læge, Overgade 6, Odense. (1911)
 Steenbuch, A. H., Sognepræst, Sauntev. 3, Gentofte. (1884)
 Støffebjerg, Erik, Grosferer, Ny Vestergade 18, B. (1862)
 Storm, A. W., Sognepræst, K., Kastellet, D. (1887)
 Strøm, Chr., Sekretær, cand. jur., Støgers Allé 2, F. (1912)
 Strønsberg, Jørgen, stud. med., (1920)
 Svendsen, Carl, Fabrikant, Maskinfabrikken „Phoenix“, Odense. (1890)
 Søfelde, Eva, Frøken, Langelinie 95, Odense. (1926)
 Sørensen, D. Danher, Direktør, Amagerbrogade 4, S.
 — P., Læge, Morud. (1886)
 — S. Johs., Kommuneleder, Platanvej 49, Odense. (1915)
 Teglbjærg, K. B., cand. theol., Nørrebrogade 195, L. (1905)

Thomsen, Dve, Sparekasseskasserer, Fyens Stifts Sparekasse, Odense.
 Toftemark, Christian, stud. med., Sortedamsg. 5, N. (1926)
 Torup, Carl, Forstander, Slotsgade 4, N. (1887)
 — J., Assistent, Klosterstræde 22, K. (1884)
 Trojel, A. B., Postinspektør, Amager Fælledvej 17, S. (1900)
 Tscherning, M. H. E., Professor, Dr. med., N., D. M. p. v., Østerføgade 32, K. (1872)
 Tømmerup, H., Arkivar, Amagerfælledvej 23, S. (1913)
 Tørring, L., Fabrikant, Vestergade 13, Odense.
 — Wald., Ingeniør, Kongensgade 13, Odense (1893).
 Varning, P., Underaccoucheur og Reservel., Gyldenløvesgade 4, K. (1904)
 Vogensen, Poul, stud. med., Studentergaarden, Tagensvej, N. (1924)
 Worn, Erik, stud. jur. (1922)
 Waagensen, J., Fængselsinsp., B. Fælledvej 122, B. (1905)
 Waidtlow, Georg, Grosserer, Holck Winterfeldtsallé 4, Hellerup.
 Warberg, Andreas, Overretssagfører, Brædstrup. (1901)
 — Finn, Overmontør, Læsefogade 9 Odense.
 Welblund, Erling, stud. mag., Godthaabsvej 129, Brønshøj. (1925)
 Wennevold, Finn, Prokurist, Stade Sf. tii Apostoli 15 bis, Galatz, Rumænien.
 Wilberg, A. F., Inspektør, N., Østerføgade 102, D. (1885)
 — Johs. Beyer, Sognepræst, Ndr. Sasanvej 275 E., L. (1913)
 Wilhelm, Frits Erik, cand. polyt., Latamaquouche, Nova Scottia, Canada.
 Wilkens, Apoteker, Eriksensvej 5, Gentofte.
 Zachrisson, William, Direkt., Bengtssv. 2, Hellerup. (1904)
 Østerby, P., Tandlæge, Grindsted. (1914)

Manglende Adresser.

Bestyrelsen mangler Adresserne for en Snes af Samfundets Medlemmer. Vi benytter Lejligheden til indtrængende at anmode om at opgive eventuelle Flytninger til Sekretæren, da vi ellers staar i den beklagelige Tilstand, at vi ikke kan sende de paagældende Medlemmer Medlemsbladet.

Vi beder dem, der kender nogen af nedenstaaende Medlemmers Adresser, om straks at sende eller telefonere Meddelelse til Fuldmægtig W. Elmquist, Vestervoldgade 113, Tlf. Central 6301.

Fonager, Hans, stud. jur. (1923).
 Friis, Jul. W., Fabrikant.
 Gerlyk, A., Inspektør. (1915).
 Hansen, Gunnar, stud. mag. (1922).
 — Sig. Kehlet, stud. med.

Jensen, Einer Elfsøe, stud. polit. (1924).
 — Johs., stud. polyt. (1924).
 Kierkegaard Christensen, P., stud. mag. (1925).
 Kjær, Egon S., stud. polyt. (1923).
 Knudsen, A. G., stud. polyt. (1922).
 Lind-Hansen, Knud. (1920).
 Møller, Dve, stud. med. (923).
 Neukirch, Frits, stud. med. (1923).
 Olfen, Chr. W., stud. merc.
 Poulsen, S. D., stud. med. (1919).
 Rasmussen, Hans, stud. med. (1925).
 Simonsen, Kaj Krogh, stud. polyt. (1924).
 — Sophus E. N., stud. jur. (1924).
 Sparre-Petersen, A., stud. med. (1917).
 Strøyberg, Jørgen, stud. med. (1920).
 Worn, Erik, stud. jur. (1922).

Gamle Skoleprogrammer.

Hvis nogen af Samfundets Medlemmer ligger inde med Indbydelseskrifter til Odense Katedralskoles Eksaminer for Aarene før 1900, vil Odenseaner-Samfundet være meget glad ved at modtage saadanne som Gave.

Ved Agitationen for at skaffe nye Medlemmer er det af stor Betydning for os at have en saa fuldstændig Række Indbydelseskrifter som muligt; vi har alle Indbydelseskrifter efter 1900 og har ved velvillig Imødekommen fra Skolen laant en Del for Tiden mellem 1884 og 1900, men maa tilbagelevere disse igen.

Efteraarssammenkomsten.

Vor sædvanlige Efteraarssammenkomst finder Sted Torsdag den 14. November Kl. 8 (20) i Studenterforeningen, Vestre Boulevard 6, København.

Med dette Nr. følger Aftenens Program: Foredrag med Lydbilleder om Spanien af Dr. Bratli og derefter sædvanligt selskabeligt Samvær.

Vi opfordrer indtrængende Medlemmerne til at give Møde.